

2. A 2008/94 irányelv 8. cikkét úgy kell értelmezni, hogy annak megítélésénél, hogy valamely tagállam eleget tett-e az e cikkben írt kötelezettségeknek, a kötelező nyugellátások nem vehetők figyelembe.
3. A 2008/94 irányelv 8. cikkét úgy kell értelmezni, hogy annak alkalmazásához elegendő, ha a szakmai kiegészítő nyugdíjrendszer a munkáltató fizetéseképtelensége bekövetkeztének időpontjában nem rendelkezik kellő anyagi fedezettel, és fizetéseképtelensége miatt a munkáltató nem rendelkezik kellő forrásokkal ahhoz, hogy át tudja utalni e rendszerbe az ahhoz szükséges hozzájárulásokat, amelyek lehetővé tennék az említett rendszer kedvezményezettjei részére járó ellátások teljes körű kifizetését. A munkavállalóknak nem kell bizonyítaniuk azoknak az egyéb tényezőknek a fennállását, amelyek az öregségi nyugellátásokhoz való jogaik elvesztését okozták.
4. A 2008/94 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az Ír Állam által az Európai Unió Bíróságának C-278/05. sz., Robins és társai ügyben 2007. január 25-én hozott ítéletét követően megtett intézkedések — a kiegyensúlyozott gazdasági és társadalmi fejlődés igényeire figyelemmel — nem tesznek eleget az ezen irányelv által előírt kötelezettségeknek, és az érintett tagállam gazdasági helyzete nem képez olyan kivételes körülményt, amely indokolhatja a munkavállalók érdekei védelmének alacsonyabb szintű védelmét azon nyugellátásokhoz való jogaik tekintetében, amelyeket valamely szakmai kiegészítő nyugdíjrendszer alapján szereztek.
5. A 2008/94 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az a tény, hogy az Ír Állam által a fent hivatkozott Robins és társai ügyben hozott ítéletet követően megtett intézkedések nem jártak olyan eredménnyel, amely lehetővé tenné az alapügy felperesei számára azt, hogy az öregségi nyugellátásként a szakmai kiegészítő nyugdíjrendszerben felhalmozott jogaik értékének több mint 49 %-át megkapják, önmagában véve is e tagállam kötelezettségeinek súlyos megsértését képezi.

(<sup>1</sup>) HL C 290., 2011.10.1.

**A Bíróság (nagytanács) 2013. április 23-i ítélete — Laurent Gbagbo (C-478/11. P.), Katinan Justin Koné (C-479/11. P.), Akissi Danièle Boni-Claverie (C-480/11. P.), Alcide Djédjé (C-481/11. P.), Affi Pascal N'Guessan (C-482/11. P.) kontra az Európai Unió Tanácsa**

(C-478/11. P.–C-482/11. P. sz. egyesített ügyek) (<sup>1</sup>)

**(Fellebbezés — Közös kül- és biztonságpolitika — Személyekkel és szervezetekkel szemben hozott korlátozó intézkedések — EUMSZ 263. cikk, hatodik bekezdés — Keresetindítási határidő — Vis maior — Fegyveres konfliktus)**

(2013/C 171/12)

Az eljárás nyelve: francia

#### Felek

Fellebbezők: Laurent Gbagbo (C-478/11. P.), Katinan Justin Koné (C-479/11. P.), Akissi Danièle Boni-Claverie (C-480/11. P.), Alcide Djédjé (C-481/11. P.), Affi Pascal N'Guessan (C-482/11. P.) (képviselő: L. Bourthoumieux ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: B. Driessen és M.-M. Joséphidès meghatalmazottak)

#### Tárgy

Az Európai Unió Törvényszéke által a T-348/11. sz., Gbagbo kontra Tanács, T-349/11. sz., Koné kontra Tanács, T-350/11. sz., Boni-Claverie kontra Tanács, T-351/11. sz., Djédjé kontra Tanács és T-352/11. sz., N'Guessan kontra Tanács ügyekben 2011. július 13-án hozott végzések ellen benyújtott fellebbezés, amely végzésekben a Törvényszék mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította a fellebbezőknek egyrészt az Elefántcsontparttal szembeni korlátozó intézkedések megújításáról szóló 2010/656/KKBP tanácsi határozat módosításáról szóló, 2011. január 11-i 2011/17/KKBP tanácsi határozatnak (HL L 11., 31. o.), 2011. január 14-i 2011/18/KKBP tanácsi határozatnak (HL L 11., 36. o. helyesbítés: HL L 156., 2011.6.15., 12. o.) és 2011. április 6-i 2011/221/KKBP tanácsi határozatnak (HL L 93., 20. o.), másfelől az elefántcsontparti helyzet tekintetében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések bevezetéséről szóló 560/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2011. január 14-i 25/2011/EU tanácsi rendeletnek (HL L 11., 1. o.) és 2011. április 6-i 330/2011/EU tanácsi rendeletnek (HL L 93., 10. o.) az őket érintő részében történő megsemmisítése iránti kereseteket — Az említett határozat egyedi közlésének elmaradása — *Vis maior*.

#### Rendelkező rész

1. A Bíróság a fellebbezéseket elutasítja.
2. A Bíróság Laurent Gbagbót, Katinan Justin Konét, Akissi Danièle Boni-Claverie-t, Alcide Djédjét és Affi Pascal N'Guessant kötelezi a költségek viselésére.

(<sup>1</sup>) HL C 6., 2012.1.7.

**A Bíróság (tizedik tanács) 2013. április 25-i ítélete — Európai Bizottság kontra Írország**

(C-55/12. sz. ügy) (<sup>1</sup>)

**(Tagállami kötelezettségszegés — 2003/96/EK irányelv — Az energiatermékek és a villamos energia adóztatása — A fogyasztóssággal élők által gépjárművekhez használt üzemanyag jövedékiadó-mentessége — A mentességnek az átmeneti időszak leteltét követő fenntartása — Megsértés)**

(2013/C 171/13)

Az eljárás nyelve: angol

#### Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: R. Lyal és W. Mölls meghatalmazottak)

Alperes: Írország (képviselő: E. Creedon meghatalmazott)

## Tárgy

Az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv (HL L 283., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.) megsértése — A fogyasztókkal élő által gépjárművekhez használt üzemanyag jövedékiadó-mentessége — A mentességnek az átmeneti időszak leteltét követő fenntartása

## Rendelkező rész

1. Írország — mivel a 2004. április 29-i 2004/74/EK tanácsi irányelvvvel módosított, az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv 18. cikkének (1) bekezdésében és II. mellékletében foglalt átmeneti időszak 2006. december 31-i leteltét követően jövedékiadó-mentességet biztosított a fogyasztókkal élő által gépjárművekhez használt üzemanyagra — nem teljesítette az említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.
2. A Bíróság Írországot kötelezi a költségek viselésére.

(<sup>1</sup>) HL C 89., 2012.3.24.

**A Bíróság (harmadik tanács) 2013. április 25-i ítélete (a Curtea de Apel București (Románia) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Asociația ACCEPT kontra Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**

(C-81/12. sz. ügy) (<sup>1</sup>)

(Szociálpolitika — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — 2000/78/EK irányelv — A 2. cikk (2) bekezdésének a) pontja, a 10. cikk (1) bekezdése és a 17. cikk — A szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma — „A hátrányos megkülönböztetésre utaló tények” fogalma — A bizonyítási teher áthelyezése — Hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók — Egy hivatásos labdarúgóklub vezetőjeként fellépő és a közvélemény által annak tekintett személy — Homoszexuálisként bemutatott labdarúgó felvételének kizárására vonatkozó nyilvános kijelentések)

(2013/C 171/14)

Az eljárás nyelve: román

## A kérdést előterjesztő bíróság

Curtea de Apel București

## Az alapeljárás felei

Felperes: Asociația ACCEPT

Alperes: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

## Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Curtea de Apel București — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.) 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának, 10. cikke (1) bekezdésének és 17. cikkének értelmezése — Labdarúgó klub személyi állománya kiválasztásának a szexuális irányultságon alapuló hátrányosan megkülönböztető feltételei — Az irányelv alkalmazhatósága a sajtóban tett hátrányosan megkülönböztető nyilatkozatok esetén, tényleges kiválasztási eljárás hiányában — Közvetett vagy közvetlen megkülönböztetés fennállásának vélelmére következtetni engedő tények — Bizonyítási teher — A rendelkezések be nem tartása esetén alkalmazható szankciók rendszere — Hat hónapos elévülési idő elteltét követően szabálysértési szankció alkalmazását tiltó nemzeti szabályozás elfogadhatósága — Hatékony, arányos és elrettentő szankció kiszabásának kötelezettsége

## Rendelkező rész

1. A foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 2. cikkének (2) bekezdését és 10. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapjogvita alapjául szolgálóhoz hasonló tényállás minősülhet „olyan tények[nek], amelyek alapján feltételezhető, hogy [...] hátrányos megkülönböztetés történt” egy hivatásos labdarúgóklub esetében, noha a szóban forgó nyilatkozatok egy olyan személytől származnak, aki annak ellenére, hogy e klub vezetőjeként lép fel, és mind a média, mind a társaság annak tekinti, felvételi kérdésekben jogilag nem feltétlenül rendelkezik döntési, illetve képviselési jogosultsággal.
2. A 2000/78 irányelv 10. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy abban az esetben, ha az alapjogvita alapjául szolgálóhoz hasonló tények „olyan tények[nek] minősülnek” [...], amelyek alapján feltételezhető, hogy [...] szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés történt” valamely hivatásos labdarúgóklub játékosainak felvételekor, a 2000/78 irányelv 10. cikkének (1) bekezdésében meghatározott bizonyítási teher nem vezet olyan bizonyítás megköveteléséhez, amelyet lehetetlen teljesíteni a magánélet tiszteletben tartásához való jog sérelme nélkül.
3. A 2000/78 irányelv 17. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely alapján az ezen irányelv értelmében vett szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés megállapítása esetén, csak az alapügyben szereplőhöz hasonló figyelmeztetést lehet alkalmazni, amikor egy ilyen megállapításra a tényállás bekövetkezésétől számított hat hónapos elévülési idő leteltét követően kerül sor, ha ugyanezen szabályozás alapján az ilyen hátrányos megkülönböztetést nem szankcionálják olyan anyagi és eljárásjogi feltételek mellett, amelyek biztosítják, hogy a szankció hatékony, arányos és visszatartó erejű legyen. A kérdést előterjesztő bíróság feladata értékelni, hogy ez az eset áll-e fenn az alapügyben szóban forgó szabályozásnál, és adott esetben a nemzeti jogot, amennyire csak lehetséges, az említett irányelv szövegére és céljára tekintettel értelmezni az irányelv által kitűzött cél elérése érdekében.

(<sup>1</sup>) HL C 126., 2012.4.28.